

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Гзп 12/2016
30.03.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Љубице Милутиновић, председника већа, Биљане Драгојевић и Слађане Накић Момировић, чланова већа, у парници тужиоца Ч.А. из Села З. код В., чији је пуномоћник М.М., адвокат из В., против туженог Д.Ј. из Села З. код В., чији је пуномоћник З.М., адвокат из В., ради заузећа, одлучујући о захтеву за преиспитивање правноснажне пресуде Основног суда у Врању П бр.3543/2013 од 07.07.2015. године и Апелационог суда у Нишу Гж 2091/15 од 01.12.2015. године, на седници одржаној 30.03.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за преиспитивање правноснажне пресуде коју је изјавио пуномоћник тужиоца против пресуде Основног суда у Врању П бр.3543/2013 од 07.07.2015. године и пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2091/15 од 01.12.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П бр.3543/2013 од 07.07.2015. године, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да је тужени неовлашћено заузео део катастарске парцеле у својини тужиоца у датим мерама и границама, те да се обавезе да му призна право својине на заузетом делу непокретности и да му у утврђеним мерама и границама преда заузету површину у државину, као и да се убудуће уздржава од оваквог и сличног узнемиравања. У ставу другом изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца да се према туженом утврди да је заузео део пута на коме је установљена службеност пролаза пешице, запрегом и трактором, судским поравнањем у означеној укупној површини у датим мерама и границама као и део катастарске парцеле у власништву ЈП „Србијаводе“, те да је на тај начин онемогућио тужиоца да несметано користи заузети део пута као послужно добро ради уласка до своје парцеле као повласног добра, те да се обавезе да уклони засађени воћњак и металну ограду и заузети део пута уступи на коришћење тужиоцу. У ставу трећем изреке, тужилац је обавезан да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 362.400,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 2091/15 од 01.12.2015. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Врању.

Против нижестепених пресуда тужилац је преко пуномоћника адвоката поднео 18.02.2016. године захтев ради преиспитивања правноснажне пресуде, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

У конкретном случају се, с обзиром на време подношења тужбе којом је поступак започет и време доношења другостепене пресуде којом је правноснажно окончан, примењују одредбе Закона о парничном поступку – ЗПП („Сл. гласник РС“, број 125/04, 111/09), на основу члана 506. став 1. ЗПП („Сл. гласник РС“, број 72/11). Одредбе овог ранијег закона не познају захтев за ванредно преиспитивање правноснажне пресуде, већ само захтев за заштиту законитости (члан 413-421 ЗПП). Захтев за ванредно преиспитивање правноснажне пресуде као нов правни лек предвиђен је одредбама члана 421. до 425. ЗПП („Сл. гласник РС“, број 72/11).

Врховни касациони суд је одлучујући о дозвољености захтева за преиспитивање правноснажне пресуде на основу одредбе члана 422. став 2. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, број 72/11), утврдио да захтев туженог за преиспитавање правноснажне пресуде није дозвољен.

Одредбом члана 421. став 1. ЗПП, прописано је да против правноснажне пресуде донете у другом степену Републички јавни тужилац може да поднесе Врховном касационом суду захтев за преиспитивање правноснажне пресуде, а одредбом члана 422. став 2. ЗПП, да ако је захтев за преиспитивање правноснажне пресуде непотпун, неразумљив, недозвољен, неблаговремен или ако захтев није поднело овлашћено лице, Врховни касациони суд ће га одбацити решењем.

У конкретном случају захтев за ванредно преиспитивање правноснажне пресуде поднео је пуномоћник тужиоца, а не једино овлашћено лице Републички јавни тужилац, па је захтев недозвољен на основу одредбе члана 421. став 1. у вези одредбе члана 422. став 2. ЗПП („Сл. гласник РС“, број 72/11).

Поднети захтев није дозвољен ни као захтев за заштиту законитости јер није поднет због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 5. ЗПП у вези члана 3. став 3. ранијег ЗПП као јединог разлога за његово изјављивање (члан 417).

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 404. у вези члана 401. став 2. тачка 5. ранијег ЗПП (који се примењује у овом случају) одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Љубица Милутиновић,с.р.**